

BATTUS IN WONDERLAND

HUGO BRANDT CORSTIUS

Amsterdam, The Netherlands

Editor's Note: No knowledge of Dutch is required to discover the letterplay hidden in this fable.

Vanmiddag zak ik tussen de narcissen en cactussen gulhartig in de middagzon op de timmerman te wachten, die het kutkarton, dat onder de dakpannen zit te rotten, daar door duur hout gaat vervangen. Hij blijkt een moslimman die ik dus met een parmantig "bismillah" verwelkom.

Hij is een dikkoppig, dunlippig kereltje uit Durgerdam, die vakkundig en vernuftig mijn karttonnen wigwamdak dat alle kenmerken van een perrondak draagt, met behulp van zeskantig gezaagde planken fernambuk herstelt.

Volmondig dank ik hem voor zijn succesvol werk als ik ineens zie hoe op het terraspad een kakkerlak losbandig de jitterbug danst met een muskustor, hoe galwespen en hoprupsen een bosmarmot voeden met een pissenbed en een heggenmus, en hoe een monnikrob een turbotvis verschalkt.

U pent misschien verbaasd dit te lezen, maar ik was werkelijk stomverbasd dit te zien. En het gaat nog verder.

Een kersenpit en daarna een perzikpit troffen mijn rugwervel zodat ik gasbomsuf staarde, eerst naar een vissenkop, en toen naar een muskusrat die wanwillig een kútbosgod naar mijn walruskop wierp alsof het ging om een fosforbom in een laptotas.

Ik ben geen mopperpot maar ik rende op een tennissok (eigenlijk is-ie van badminton), naar de vullisbak, die echter al handenvol gevuld bleek met juskommen vol kersenjam, bubbelgum met rumparfum, en een bismutpot vol zetpillen.

Naast mijn timmermoslim daalde een Narcissus van de Parnassus af, die beweerde consul van Wit-Rusland te zijn. Ik smet die kut-Witrus, die kutconsul, mijn kutpispot naar zijn vuile consulkop met de kreet "Hondenlul"!

De luhannes pakte een komkommer uit de rotrugzak die het goklustig misbaksel als een sort rugharnas droeg, gooide de vrucht in de lucht en probeerde het ding een kopbal en daarna een fopkopbal te geven die beiden natuurlijk mislukten.

Hij pakte een rotzakkam uit de kofferbak, kamde zijn rosse haar, en riep de onbegrijpelijke boodschap: "De helhonden vieren Verdundag, dus kommernis en hindernis gaan dubbeldik loszitten. Een dagcursus is wiskundig geen witcursus. Dat is geen kattenpis! Mijn rugnummer blijft nulenzestig".

Goddank was het kermisdag in het bisdom. Een in bakvormig poplin geklede kermistut verscheen, en riep tegen de Witrus zonder Witruspas: "Niks zestig-nul!".

Ze gaf mij een vette zondagkus, zodat de buldogdag toch nog een goede sabbatdag beloofde te worden. Ik werd dikbastig, horde tintinum in beide oren, ware concerten van een hiphopper, en gaf haar pikvinnig een natte welkomkus terug.

De poplinjuf deed eerst de bisdomwas in verdunsop. Vervolgens nuttigden wij een heerlijke beslagpot vol kattenrug, waarna we putluttig de doctorbul van de gifpisser en de gasballon van het mesvormig hertogdom in de bisbomput gooiden. Daarop zei zij tot mijn teleurstelling: "Ik denk dat ik maar eens met mijn ballonfok wegtuftuf..."

Was dit alles een droom geweest? De telefoon waakte mij loszinnig op uit mijn middagdut. Ik riep bezet in de hoorn: "Tuttuttut".

Zo eindigde de legpuzzel in Battuspak tenslotte in pikniklol en pispotlol. De consulrug verdween in de verte en ik benoemde Mohammed tot Hollander.

Maledicta Resurrectus

It has been eight years since Maledicta 12, the International Journal of Verbal Aggression, Reinhold Aman's lexicographic labor of love, appeared, but Maledicta 13 is as feisty as ever. (If you are shocked by offensive language or ribald humor, this is not for you.)

It is the usual mixture of scholarly articles on maledictions and verbal put-downs in many languages, leavened by over-the-top sexual and scatological humor about such events as Princess Diana's death, President Clinton's dalliance with Monica Lewinsky, and the World Trade Center attack. I especially liked Joe Zeugma's limericks (a relatively clean specimen: "Joe Zeugma's vexations are myriad / Since his girlfriend, a cutie named Kyriad / Had gotten him pissed / By saying she missed / The bus, a day's work, and her period"). Maledicta 13 of 160 pages is available for the remarkably modest price of \$22 (USA only) from PO Box 4123, Santa Rosa CA 95401-6123.

Alas, Aman's finances are exhausted; he warns the reader that this will be the last issue of Maledicta unless a fat cat shows up or subscribers contribute additional funds.